

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

BMI0073

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ សួរ វណ្ណី ភេទស្រី អាយុ៥១ឆ្នាំ

មុខងារជំនាន់ខ្មែរក្រហម: “នារីកងចល័ត”

មុខងារចប្បុរ្យន្ត: “កសិករ”

ស្រុកកំណើតនៅភូមិអូរព្យា ឃុំអូរព្រាសាទ ស្រុកមង្គលបុរី ខេត្តបាត់ដំបង

រស់នៅភូមិបឹងរាំង ឃុំអូរស្រឡៅ ស្រុកម៉ាឡៃ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

ថ្ងៃទី២១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០

សម្ភាសន៍ដោយ: សោម ថ្ងៃថន

០០:២០:៤២

៩ទំព័រ

- ថ្ងៃថន: ចឹងជាដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះម៉ែ ម៉ែឈ្មោះអីដែរ?
- វណ្ណី: ឈ្មោះ សួរ វណ្ណី ។
- ថ្ងៃថន: សព្វថ្ងៃអាយុប៉ុន្មានហើយ?
- វណ្ណី: ៥១ ហើយ ។
- ថ្ងៃថន: ចឹងម៉ែមានស្រុកកំណើតនៅភូមិឃុំអីដែរ?
- វណ្ណី: ស្រុកកំណើតនៅអូរព្យា ។
- ថ្ងៃថន: អូរព្យាជាភូមិម៉ែ?
- វណ្ណី: ភូមិអូរព្យា ។
- ថ្ងៃថន: ចឹងឃុំ?
- វណ្ណី: ឃុំអីទេ ឃុំអូរព្រាសាទ ស្រុកកំណើតមកនៅហ្នឹងយូរហើយមិនដឹងជាឃុំស្អី ។
- ថ្ងៃថន: ប្រហែលជាឃុំអូរព្រាសាទ?
- វណ្ណី: ឃុំអូរព្រាសាទអីចេះទេ “អ្នកដិតនិយាយ”ឃុំភ្នំតូច វណ្ណីថា ក្នុងណាឃុំភ្នំតូចម៉េចទេ ។
- ថ្ងៃថន: ចឹងស្រុកអីវិញ?
- វណ្ណី: ស្រុកមង្គលបុរី ។
- ថ្ងៃថន: ចឹងស្រុកមង្គលបុរីបន្ទាយមានជ័យ?
- វណ្ណី: បាទ ។
- ថ្ងៃថន: ចឹងកាលមុននៅខេត្តបាត់ដំបង?

វណ្ណី: ចាស! កាលពីសម័យខ្ញុំនៅតូចខេត្តបាត់ដំបង ឥឡូវគេចែកត្រីមស្ពានហ្នឹងមកជើងមកខេត្ត
បន្ទាយមានជ័យ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

វណ្ណី: តែភ្លេចយុំមិនដឹងជាយុំស្តី ពីមុនធ្លាប់យុំអូរព្រាសាណាស់ ។

ប៊ុនថន: បាទ! ចឹងមីនមានបងប្អូននានាក៏មីន?

វណ្ណី: បងប្អូន៧នាក់ ឥឡូវអស់ពីរនាក់ហើយ ។

ប៊ុនថន: ចឹងទើបតែស្លាប់ទេពីរនាក់ហ្នឹង?

វណ្ណី: ទើបស្លាប់ទេ ប្អូននោះស្លាប់កាលឆ្នាំណា៧២ ប្អូនប្រុសហើយប្អូនស្រីទើបស្លាប់ពីរឆ្នាំនេះ
។

ប៊ុនថន: ចឹងប្អូនប្រុសស្លាប់ដោយសារអីដែរ?

វណ្ណី: ស្លាប់ដោយសារអីទេ ខ្ញុំលែងតែនៅនេះដែរមិនដឹងស្លាប់ដោយសារអ្វីដឹង ។

ប៊ុនថន: ចឹងមីនមកនេះតែម្នាក់ឯងទេ?

វណ្ណី: មកនេះបែកមកតែឯង ។

ប៊ុនថន: បងប្អូននៅមង្គលបូរីនោះ?

វណ្ណី: បងប្អូននៅនោះទាំងអស់ ។

ប៊ុនថន: ចឹងមីនមានប្អូនរៀនអីទេកាលពីតូចអី?

វណ្ណី: ប្អូនរៀនពីដើមត្រីមថ្នាក់ទី១០ ។

ប៊ុនថន: ចឹងកាលថ្នាក់ទី១០ កាលពីសង្គមចាស់មីន កាលហ្នឹងគេរាប់ទី១២-១១-១០?

វណ្ណី: ចាស ។

ប៊ុនថន: ចឹងប្អូនចេះអ្វី ចឹងឪពុកម្តាយមីន កាលហ្នឹងគាត់ធ្វើអីដែរ?

វណ្ណី: អត់មានធ្វើអ្វីដឹងកាលពីដើមនោះ ធ្វើតែស្រែ ។

ប៊ុនថន: ធ្វើស្រែចំការ?

វណ្ណី: ចំការមិនមានទេ ធ្វើតែស្រែ ។

ប៊ុនថន: ចឹងមីនឈប់រៀនឆ្នាំណាមីន?

វណ្ណី: ឈប់រៀនមិនដឹងជាឆ្នាំណាទេ មិនចាំដឹង ។

ប៊ុនថន: កាលហ្នឹងសម័យលន់ នល់ប្តីមុនលន់ នល់ កាលមីនឈប់រៀន?

វណ្ណី: កាលនោះមុនលន់ នល់កាន់កាប់ ។

ប៊ុនថន: ចឹងក្រោយពីឈប់រៀនមីនធ្វើអីដែរ?

វណ្ណី: ក្រោយពីយប់រៀនកាលសម័យហ្នឹងមានធ្វើអីនៅតែដូច្នោះ ។

ប៊ុនថន: នៅជាមួយឪពុកម្តាយ?

វណ្ណី: បាទ! នៅជាមួយឪពុកម្តាយនៅតែដូច្នោះ ។

ប៊ុនថន: ចឹងក្រោយមកម៉ែមានទៅណាទៀតទេ?

វណ្ណី: អត់មានទៅណាផង ។

ប៊ុនថន: ចឹងកាលសម័យលន់ នល់ម៉ែនៅភូមិឃុំដដែលតែម៉ែ?

វណ្ណី: នៅដដែល ។

ប៊ុនថន: ចឹងក្រោយមកឆ្នាំរំដោះឆ្នាំ៧៥?

វណ្ណី: ឆ្នាំ៧៥ខ្ញុំធ្វើកងចល័ត ។

ប៊ុនថន: ចល័តហ្នឹងមានផ្លាស់ទៅណាទេ ម៉ែ?

វណ្ណី: កាល៧៥ ហ្នឹងដូចជាមិនមានចល័តទេ កាលហ្នឹងយើងមិនទាន់ចូលចល័តទេ កាល៧៥ ហ្នឹង គេរំដោះ៧៥ ហ្នឹងកាលហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: បាទ! រំដោះ៧៥ ។

វណ្ណី: កាលហ្នឹងខ្ញុំនៅរត់នៅស្វាស៊ីសាដុន កាលហ្នឹងមកនៅស្វាយហ្នឹង រត់ពីស្រុកមកនៅស្វាយ នៅពេលរំដោះបានចូលទៅស្រុកវិញ ចូលទៅស្រុកទៅកាលហ្នឹងមិនខ្មែរក្រហមចូល ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

វណ្ណី: ចូលស្រុកទៅខ្មែរក្រហមដេញប្រជាជនទូទៅនៅតាមជនបទតាមវាលស្រែអីឲ្យធ្វើដូចធ្វើ ខ្មុមនៅ យើងនៅតាមភូមិគេអត់ឲ្យនៅ ។

ប៊ុនថន: បាទ! ចេញទៅ ចឹងកាលហ្នឹងឆ្ងាយពីភូមិឃុំអីទេ?

វណ្ណី: អត់មានឆ្ងាយប៉ុន្មានពីភូមិទេ ទៅប្រហែលជាបីគីឡូអ៊ែរហ្នឹងពីថ្នល់ពីដូចយើងទៅ ។

ប៊ុនថន: ចឹងដូច្នោះយើងចោលចឹងមានខាងណាគេមកនៅវិញ?

វណ្ណី: កាលជំនាន់ហ្នឹងខ្មែរក្រហមនៅ គេមិនឲ្យយើងនៅទេ គេអ្នកថ្មីគេនៅម្តង ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

វណ្ណី: ឲ្យយើងចុះចេញពីដូចគេនៅ ។

ប៊ុនថន: ចឹងកាលហ្នឹងចុះចេញទៅយូរទេ កាលទៅនៅវាលហ្នឹង?

វណ្ណី: នៅបានប៉ុន្មានទេក៏នៅបានប៉ុន្មានឆ្នាំចូលមកនៅនៃក... ភ្នំបាស្រីទៀតហើយទៅនៅចូល ចល័តហើយកាលនោះ ចូលចល័តបានតែប៉ុន្មានឆ្នាំទេ រត់មកខាងនេះវិញ ។

ប៊ុនថន: រត់មកខាងណាវិញ?

វណ្ណី: រត់មកខាងនេះឯងរត់មកខាងក្ដីឡូននេះ គេហៅភូមិដូងនេះ ។

ប៊ុនថន: បាទ!ភូមិដូង?

វណ្ណី: បាទ!រត់តាមព្រៃហ្នឹងរត់មក ។

ប៊ុនថន: ចឹងមីងមកតែម្នាក់ឯងទេ ឪពុកម្តាយមីង?

វណ្ណី: ខ្ញុំរត់មកតែឯងទេ ។

ប៊ុនថន: កាលហ្នឹងគាត់មិនបានដឹងទេឬមួយក៏រត់ចេញបែកគ្នាមីង?

វណ្ណី: ចឹងកាលហ្នឹងចូលចល័តដល់ហើយយួនចូលស្រុកមិនហ៊ានទៅ កាលអ្នកដឹកនាំហ្នឹងគាត់
និយាយឥឡូវគេអត់ទទួលកាន់កាប់ហើយអ្នកណាទៅណាទៅៗ បងប្អូនណាទៅណាទៅៗ
គេអត់ទទួលទេណាស់ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

វណ្ណី: គេថាយើងចង់ទៅតាមគេ គេថាអត់មានទិសដៅដែរ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

វណ្ណី: ហើយយើងចង់មកដូះគេឲ្យមក ព្រោះកាលហ្នឹងមានមាត់មួយមាត់ពីរថាមិនហ៊ានទៅទេ
ខ្លាចយួនឃើញយួនអាករអី ចឹងក៏អត់ហ៊ានមកមិនហ៊ានមកដូះទេ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

វណ្ណី: កាលហ្នឹងបើមកឆ្លងថ្នល់នោះ អត់ហ៊ានមកខ្លាចយួនក៏ទៅតាមគេទៅរត់មាត់បាយអត់ទឹក
មកបានមកនៅដល់ជាយដែននេះ ។

ប៊ុនថន: ឆ្នាំណាបានមីងមកដល់នេះមីង?

វណ្ណី: កាលចូលមកដល់នេះឆ្នាំ៨០ ហើយ កាលនោះចូលមកនៅឆ្នាំ៨០ ហើយ ។

ប៊ុនថន: មកនៅភូមិដូងនេះមីង?

វណ្ណី: មកនៅភូមិដូង ។

ប៊ុនថន: ចឹងកាលមីងមកដល់ដំបូងគេហៅម៉ាឡៃអីហើយមីង?

វណ្ណី: កាលហ្នឹងគេមិនទាន់ហៅទេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងកាលមកដល់ដំបូងគេហៅអីវិញ តំបន់ហ្នឹង?

វណ្ណី: មិនទាន់មានដាក់ឈ្មោះអីដឹង ពួកវាមិនស្អីទេមិនស្អីដឹងដឹង មិនទាន់ហៅតំបន់ម៉ាឡៃទេ
ទើបដាក់ឈ្មោះកាលត្រូវគ្នាដាក់ឈ្មោះតំបន់ម៉ាឡៃបណ្តោយ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

វណ្ណី: កាលហ្នឹងទំបន់ប្រទាញប្រទន់ណាស់ហ្នឹងណាស់រកឈ្មោះដាក់មិនកើត ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងកាលពីមុនមកតំបន់ហ្នឹងនៅស្រុកអីវិញម៉ឺនមានចាំមានដឹងទេ?

វណ្ណីៈ តំបន់នៅនេះមិនដឹងជាស្រុកអីទេ ។

ប៊ុនថនៈ និយាយថាខ្លះនៅក្នុងស្រុកអីវិញម៉ឺន?

វណ្ណីៈ ស្រុកអីទេ មិនចាំដឹង ។

ប៊ុនថនៈ មកដល់នេះមានមនុស្សនៅហើយនៅម៉ឺន?

វណ្ណីៈ មិនសូវចាំប្រវត្តិយូរហើយមិនសូវចាំ ។

ប៊ុនថនៈ ម៉ឺនមកដល់ដំបូងមានមនុស្សនៅទេ ម៉ឺនថាភូមិដូងមិញ?

វណ្ណីៈ មានតែទ័ពហើយអ្នកដឹកជញ្ជូនអីហ្នឹង ហើយប្រជាជនមកដោយខ្លះមកនៅ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងមានច្រើនទេមកនៅ?

វណ្ណីៈ មិនច្រើនប៉ុន្មានទេ កាលហ្នឹងទើបឥឡូវប្រជាជនមកនៅច្រើន ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងកាលពីមុនមកមិនសូវមានទេ?

វណ្ណីៈ មិនសូវមានទេ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងកាលម៉ឺនមកតាមគ្នាមានអ្នកដឹកនាំអីមក?

វណ្ណីៈ ចេះតែរត់តាមគ្នាមកទៅ គេប្រាប់មិនឲ្យមកណាតែមិនមានគោលដៅទៅចេះតែមកៗ ទៅ
កាលហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងតាមផ្លូវមានអ្នកស្លាប់ដោយអត់អាហារទេកាលហ្នឹង?

វណ្ណីៈ កាលរត់មកចឹងខ្លះអត់ទឹកមួយយប់មួយថ្ងៃអីចឹងខ្លះឆាប់ បោកគ្រាប់បែកអីឆាប់ខ្លះឯងទៅ
ខ្លះកាយដីខ្សាច់អីកប់ខ្លួនទៅឲ្យវាត្រជាក់ ។

ប៊ុនថនៈ និយាយថាក្តៅពេកឬម៉េច?

វណ្ណីៈ ក្តៅពេក ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងអ្នកបោកគ្រាប់បែកនោះ?

វណ្ណីៈ អ្នកបោកគ្រាប់បែកនោះអត់ទឹកពេក ដើរកាត់ព្រៃកាត់អីហើយអត់មានទឹកចុះមកដល់អូរ
ៗ ជ្រៅហើយអត់មានទឹកទៀតទៅមុខមិនរួចបោកគ្រាប់បែកឆាប់ទៅ ។

ប៊ុនថនៈ មានច្រើនគ្នាដែលម៉ឺន?

វណ្ណីៈ ឃើញបោកឆាប់តែម្នាក់ហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងម៉ឺនមកដល់ភូមិសាស្ត្រម៉ាឡៃនេះភូមិសាស្ត្រជាព្រៃឬមួយជាអីវិញ ជាវាលដំបូងកាល
ម៉ឺនមកឃើញ?

វណ្ណីៈ កាលដំបូងសុទ្ធតែព្រៃតាមនេះអីសុទ្ធតែព្រៃ ព្រៃឈើច្រើនសុទ្ធតែព្រៃ ។

ប៊ុនថនៈ ចិនដូរវាលថ្ងៃនេះមានហៅនៅ?

វណ្ណីៈ ដូរនេះមិនទាន់មានទេ ។

ប៊ុនថនៈ ធ្វើឆ្នាំណាដូរនេះមីង?

វណ្ណីៈ ធ្វើយូរហើយតែកាលហ្នឹងមិនបានចាក់ដីទេ តែយើងបានឈូសមួយដូរមួយដូរហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

វណ្ណីៈ បានមកប៉ុន្មានឆ្នាំហ្នឹងមកបានយើងចេះតែចាក់ដីទៅកើតបានខ្ពស់ក្រាន់ កាលនោះក្រាន់តែឈូស ។

ប៊ុនថនៈ ចិនកាលមីងមកដល់ដំបូងមីងធ្វើអីវិញមីង?

វណ្ណីៈ កាលមកដល់ដំបូងមានធ្វើអីកេត្យដឹកជញ្ជូន ។

ប៊ុនថនៈ ចិននៅកងដឹកជញ្ជូនមីង?

វណ្ណីៈ បាទ ។

ប៊ុនថនៈ កាលហ្នឹងមីងនៅលីវប្តមួយមានក្រសារហើយនៅ?

វណ្ណីៈ កាលហ្នឹងនៅលីវ ។

ប៊ុនថនៈ មីងនៅហ្នឹងរហូតប្តមួយមីងនៅណាទៀតមីង?

វណ្ណីៈ មិនដែលទៅណាទេ មកនៅហ្នឹងរហូតហ្នឹងមិនដែលចេញទៅណាផង ។

ប៊ុនថនៈ ចិនមីងរៀបការឆ្នាំណាមីង?

វណ្ណីៈ កាលហ្នឹងរៀបការឆ្នាំ៧០ ប៉ុន្មាន ។

ប៊ុនថនៈ ចិនរៀបការឆ្នាំ៧០ ជាងទេ?

វណ្ណីៈ អូស! ៧០ អីឆ្នាំ៨៥ ។

ប៊ុនថនៈ កាលហ្នឹង៨០ ប៉ុន្មានមីង?

វណ្ណីៈ កាលហ្នឹង៨៥ ហ្នឹង កាលហ្នឹងមានប្តីអី៨៥ ហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

វណ្ណីៈ កាលហ្នឹងអាយុឡើង២០ ជាងហើយបានយកនឹកឃើញថាវាស់នៅក្នុងសង្រួមវាលបាក់មានកូនមានអីវត្ថុយូនក្រាប់ផ្លាស់ក្រាប់អី ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

វណ្ណីៈ កាលហ្នឹងមាននៅមួយកន្លែងអីបន្តិចរត់ទៅលិចរត់ទៅកើតនៅនេះមួយថ្ងៃពីរថ្ងៃរត់ទៅទៀតហើយ ។

ប៊ុនថនៈ ចិនក្រសារមីងកាត់ធ្វើអីដែលកាលហ្នឹង?

វណ្ណី: កាលពីមុនគាត់ធ្វើទ័ពដែរ ។

ប៊ុនថន: ចឹងគាត់ធ្វើកងទ័ពដែរ?

វណ្ណី: បាទ ។

ប៊ុនថន: ចឹងមិនមានស្គាល់គ្នាពីហ្នឹងមកដែរ?

វណ្ណី: អត់ដែលស្គាល់ផង នៅទ័ពផ្សេងគ្នា ។

ប៊ុនថន: ពេលការយ៉ាងម៉េចទៅមានស្មើរអីយ៉ាងម៉េច?

វណ្ណី: មានការអីផងកាលហ្នឹងគ្រាន់តែគេរៀបចំឲ្យម្នាក់មួយកូរពីរកូរចឹងទៅ ។

ប៊ុនថន: មានពិធីដប់ប្រាំមួយអីមានទេម៉ែ?

វណ្ណី: អត់មានទេ គ្រាន់តែគេឲ្យយោបល់មួយម៉ាត់ពីរម៉ាត់កាលហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ចឹងក្រោយពីរៀបការហើយមិននៅហ្នឹងរហូតបូមួយមានផ្ទះទៅណាទៀតម៉ែ?

វណ្ណី: នៅហ្នឹងរហូត ។

ប៊ុនថន: នៅម៉ាឡៃហ្នឹង?

វណ្ណី: នៅម៉ាឡៃហ្នឹងអត់មានទៅណាទេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងដូះនេះឆ្នាំណាមិនមកនៅនេះវិញ និយាយធ្វើដូះធ្វើអីបានណាស់?

វណ្ណី: ដូះទើបធ្វើកាលឆ្នាំ៧៧៧ អីហ្នឹង៧៨៤ អីហ្នឹងនៅមាត់អូរនេះ ទើបមកលើកដូះនេះហ្នឹងកន្លែងនេះទើបមកនៅដែរ ។

ប៊ុនថន: ដីនេះចែកឲ្យបូចាប់បាន?

វណ្ណី: ចែកឲ្យម្នាក់មួយប្លង់ៗ ដីហ្នឹងរហូតដល់ដូះក្រោយដល់ហើយអត់លក់ខ្លះទៅ ។

ប៊ុនថន: ឥឡូវនៅសល់ប៉ុន្មានម៉ែត្រពីមុខទៅដល់ក្រោយ?

វណ្ណី: មិនដឹងជាប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំមិនមានវាស់ផងមិនដឹងជាប៉ុន្មាន ។

ប៊ុនថន: ចឹងមិនមានដីចំការអីទេ?

វណ្ណី: ដីចំការអត់មានគេទេ មិនបានទៅចាប់ដីចំការហ្នឹងគេផង ។

ប៊ុនថន: ចឹងរាល់ថ្ងៃមិនធ្វើអី?

វណ្ណី: អត់មានដីចំការផងរាល់ថ្ងៃដើរស៊ីឈ្នួលគេ គេហៅទៅច្រូតសណ្តែកទៅហ្នឹងគេទៅ គេទៅច្រូតនៅថៃទៅហ្នឹងគេទៅ ។

ប៊ុនថន: មិនមានកូនប៉ុន្មាននាក់?

វណ្ណី: មានកូន៤នាក់ ។

ប៊ុនថន: ប្រុសមួយស្រីប៉ុន្មាន?

វណ្ណី: ប្រុសមួយស្រី៣ ។

ប៊ុនថន: បងគេអាយុប៉ុន្មានហើយមីង?

វណ្ណី: បងគេអាយុ២៣ហើយ ។

ប៊ុនថន: ចឹងកូននេះកូនទីប៉ុន្មាន?

វណ្ណី: កូននេះកូនទី៣ បងគេបង្កស់ទៅ៥ ៧គេប្រុសនៅទី៣និង១២ ។

ប៊ុនថន: មានក្រុសារអស់ហើយ?

វណ្ណី: មានពីរនាក់នៅពីរនាក់ ។

ប៊ុនថន: នៅប្រុសៗ?

វណ្ណី: នៅប្រុសមួយស្រីមួយ ។

ប៊ុនថន: ចឹងពួកគាត់ធ្វើអីដែរ?

វណ្ណី: គាត់មិនធ្វើអីផង ឥឡូវគាត់ទៅប្រូតសណែកសៀងបាត់ហើយ ។

ប៊ុនថន: ចឹងមីងខ្ញុំចង់សួរនៅនេះមានជាំត្តជាំអីនៅនេះឆ្នាំណាបានមានជាំត្តជាំព្រះសង្ឃអី?

វណ្ណី: មានយូរហើយវត្តមានយូរដែលហើយ តាំងពីមកនៅបានប៉ុន្មានឆ្នាំ គេកសាងឆ្នាំប៉ុន្មានទេ វត្តហ្នឹង តាំងពី៧៣-៧៤ហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

វណ្ណី: ចាប់ផ្តើមកកើតវត្ត ។

ប៊ុនថន: មានព្រះសង្ឃអី?

វណ្ណី: មាន ។

ប៊ុនថន: ចឹងកាលមីងមកដល់ដំបូងហ្នឹងមានទេ ចន្លោះឆ្នាំ៨០ ហ្នឹង?

វណ្ណី: អត់មានទេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងទើបកើតក្រោយទេ?

វណ្ណី: បាទ! ដូចមិនទាន់មានតាមជួរនេះផង មាននៅតែតាមជាយអូរហ្នឹង ដល់មានជួរវត្តនាំ គ្នាមកលើកយកពីនោះមកនៅតាមនេះ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

វណ្ណី: មកនៅបានបួនដប់ឆ្នាំហ្នឹងនៅតាមដួលហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ចឹងកាលមុនមីងបើករបបហូបឬយើងរកខ្លួនឯងបាន?

វណ្ណី: កាលដំនាន់មុន ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

វណ្ណី: គេបើកឲ្យ គេបើកបីចេញបើកខ្លាញ់បើកអង្ករ ។

ប៊ុនថន: បើកដល់រដ្ឋាណាបានឈប់មីង?

វណ្ណី: កាលប្តឹងទាល់ត្រូវវត្តាកាលប្តឹង បានមកនៅនេះបានឈប់បើកបានផ្តាច់ឈប់បើក ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

វណ្ណី: ការចរចារក្តាប្តឹង ។

ប៊ុនថន: សមាហរណ៍កម្ម?

វណ្ណី: បាទ!សមាហរណ៍កម្មហើយគេឈប់បើក យើងរកស៊ីឯកជនខ្លួនយើងវិញ ។

ប៊ុនថន: ចឹងពិបាកដែលកាលមុនបើកក្រោយរកស៊ីឯកជនអីចឹងមីង?

វណ្ណី: វាមិនពិបាកប៉ុន្មានទេ យើងរកខ្លួនឯងទៅ គេបើកឲ្យក៏យើងហូបមិនគ្រប់ទាល់យើងរក
ទៀត ។

ប៊ុនថន: ចឹងមីងសព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិអីដែរ?

វណ្ណី: ខ្ញុំរស់នៅចិនរាំង ។

ប៊ុនថន: ឃុំ?

វណ្ណី: ឃុំអូស្រឡៅ ។

ប៊ុនថន: ស្រុកម៉ាឡៃ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ?

វណ្ណី: បាទ ។

វណ្ណី: មីងជំនាន់ខ្មែរក្រហមកន្លែងមីងរស់នៅប្តឹងគេហៅតំបន់អីដែរ កាលមីងរស់នៅប្តឹងគេហៅ
តំបន់អីហើយនៅក្នុងខេត្តអីដែរ?

វណ្ណី: កាលប្តឹងគេហៅតំបន់ពាអីកាលប្តឹង ។

ប៊ុនថន: ទីតាំងម៉ាឡៃប្តឹង?

វណ្ណី: ប្តឹងហើយតំបន់ពាមិនមែនតំបន់៩ ទេ ។

វណ្ណី: ចឹងកាលនៅតំបន់ពាប្តឹងការហូបចុករបស់ប្រជាជនមានការលំបាកដែរទេ?

វណ្ណី: លំបាកណាស់ ។

ប៊ុនថន: ប្រជាជនលំបាក?

វណ្ណី: លំបាកហូបតែបបរ ។

វណ្ណី: កាលនៅតំបន់ពាប្តឹងប្រធានធំពីណាជាអ្នកគ្រប់គ្រងកាលប្តឹង?

វណ្ណី: ខ្ញុំមិនសូវដឹងដែលកាលប្តឹង ដល់តំបន់មិនសូវដឹងទេ បើគ្រួសារខ្ញុំបានកាត់ដី កាត់ធ្វើទីព
កាត់ដី ខ្ញុំមិនសូវដឹងទេ ដឹងតែដឹកជញ្ជូន ។

- វណ្ណៈ: ចឹងស្រីៗ គេឲ្យដីកដេញឲ្យទីពឹងខាងមុខមិនកាលហ្នឹង?
- វណ្ណី: បាទ ។
- ប៊ុនថន: កាលហ្នឹងរៀបការនៅចាប់គូរនៅឡើយទេ?
- វណ្ណី: កាលហ្នឹងគេចាប់ឲ្យអង្គុយៗ មួយគូរៗ ចឹងទៅ ។
- ប៊ុនថន: ចឹងខ្ញុំអស់សំនួរសួរមិនដែលហើយសូមអរគុណ ។
- វណ្ណី: បាទ ។

« ចប់ »